

Arrest

nr. 305 252 van 22 april 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 28 september 2023 hebben ingediend tegen respectievelijk een beslissing zonder vermelding van datum en auteur genomen ten aanzien van de eerste verzoekende partij en de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2023 genomen ten aanzien van de tweede verzoekende partij.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. DE TROYER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partijen, die verklaren van onbepaalde nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 29 december 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken dezelfde dag om internationale bescherming. Op 28 juni 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Bij arrest met nummer X van 3 juni 2022 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissingen.

1.2. Op niet nader bepaalde datum wordt een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in hoofde van de eerste verzoekende partij en op 28 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van de tweede verzoekende partij. Dit zijn de

thans bestreden beslissingen, die op 28 augustus 2023 aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van de eerste verzoekende partij, meneer Al E., M. S. R., luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een geregistreerde bidoun (staatloze) te zijn uit Koeweit. U bent geboren op 13 december 1985 in al-Farwaniya, maar u hebt tot uw vertrek uit Koeweit in augustus 2018 in Kabt gewoond.

In 2005 bent u gehuwd met Y(...) F(...) R(...) AL E(...) (OV (...); CG (...)). Uw echtgenote en vijf van jullie zes kinderen zijn ook bidoun. Uw echtgenote beviel op 6 april 2021 in België van uw zoon F(...). F(...) heeft intussen de Belgische nationaliteit.

U hebt in Koeweit deelgenomen aan twee betogingen waarbij bidoun opkwamen voor hun rechten. Tijdens uw deelname aan een betoging in 2014 raakte u gewond door een verdwaalde kogel en sindsdien is ook uw broer K(...) vermist. Naar aanleiding van uw deelname aan een betoging in februari 2018 werd u door de staatsveiligheid gezocht: zij zijn twee keer bij u thuis langsgekomen, maar u was niet thuis en sindsdien dook u onder. Uw broer F(...) werd naar aanleiding van zijn deelname gearresteerd en veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar. Intussen is hij vrijgekomen. Ongeveer zes maanden na uw deelname aan deze betoging bent u samen met uw vrouw en kinderen Koeweit ontvlucht. Jullie zijn met Saoedische paspoorten naar Turkije gevlogen, alwaar jullie op 30 augustus 2018 aankwamen. 25 dagen later reisden jullie verder naar het Griekse eiland Leros. Jullie kregen in Griekenland internationale bescherming toegekend maar besloten om eind december 2020 naar België te reizen. U hebt samen met uw echtgenote op 29 december 2020 in België om internationale bescherming verzocht. Ter ondersteuning van uw verzoek in België legde u uw originele geboorteakte en drie medische attesten voor. U verklaarde niet te willen terugkeren naar Griekenland vanwege de slechte levensomstandigheden. Evenmin wilde u terugkeren naar Koeweit omdat u daar als bidoun geen rechten heeft en omdat u vanwege uw deelname aan een betoging in 2018 door de staatsveiligheid wordt gezocht. U wilt ook dat uw kinderen naar school kunnen gaan en medische verzorging kunnen krijgen.

Op 28 juni 2021 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat u internationale bescherming geniet in Griekenland. Op 3 juni 2022 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS in haar arrest nummer 273670 omdat het CGVS zich dient uit te spreken over uw minderjarige zoon F(...) die in België geboren is en geen internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland.

Naar aanleiding van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS bezorgt u nog drie medische attesten (dd. 03.08.2023; 31.07.2023 en 14.07.2023).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt drie attesten neer die te maken hebben met uw psychologische toestand (dd. 03.08.2023; 31.07.2023 en 14.07.2023). U verklaart dat deze attesten gaan over de periode van uw verblijf in een vluchtelingenkamp in Griekenland (CGVS II, p. 12). In de attesten staat vermeld dat u en uw dochter A(...) psychologische en fysieke problemen hebben: moeite met eten, een voortdurende staat van onzekerheid leidend tot slapeloosheid, een gevoel van uitsluiting en dat u een raamwerk van ernstige depressie met paranoïde trekken vertoont. Uit de attesten blijkt echter niet dat de aangehaalde nood van die aard is dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Deze attesten tonen niet aan dat uw psychologische toestand u zou verhinderen om op volwaardige wijze deel te nemen aan onderhavige procedure. Bovendien dient vastgesteld dat de twee persoonlijke onderhouds gesprekken probleemloos zijn verlopen en dat u in staat was de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. Bij aanvang van uw tweede onderhoud werd u erop gewezen dat u altijd om een pauze kon vragen, mocht u hier nood aan hebben en werd er op een bepaald moment tijdens het gehoor effectief een pauze ingelast (CGVS II, pp. 2 en 12). Op het einde van zowel het eerste als het tweede gehoor kreeg u de kans om bepaalde zaken toe te voegen indien u dat wenste, een ‘aanbod’ waar u niet op inging (CGVS I, p. 9 & CGVS II, p. 18).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland (Eurodac Search Result dd. 29/12/2020). Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonst dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In dit geval hebt u genoegzaam aangetoond dat u zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunt stellen. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Na een grondig onderzoek van alle elementen in uw dossier dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals beschreven in de Vreemdelingenwet.

U verklaart een geregistreerde bidoun te zijn die vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek in augustus 2018 in Koeweit heeft gewoond (CGVS I, pp. 3-4 & CGVS II, p. 5). U heeft dit echter niet aannemelijk gemaakt en wel om volgende redenen. Uit de objectieve landeninformatie die is toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat de situatie van geregistreerde bidoun moet onderscheiden worden van de niet-geregistreerde bidoun. In 1993 werd het 'Central System/Agency' opgericht dat bevoegd is voor alle zaken die betrekking hebben op bidoun. Het is met name bevoegd om te beoordelen of bidoun in aanmerking komen voor naturalisatie of voor een regularisatie van hun verblijf. Bidoun die bij het 'Central System/Agency' geregistreerd zijn worden onderverdeeld in drie categorieën: (1) bidoun die illegaal verblijven en waarvan de status moet worden aangepast, (2) bidoun die illegaal verblijven en die in aanmerking zouden kunnen komen voor naturalisatie en (3) bidoun die illegaal verblijven voor wie verblijfsvergunningen worden uitgereikt nadat hun status werd geremedieerd (bijvoorbeeld nadat zij hun oorspronkelijke nationaliteit hebben verklaard). Bidoun die bij het 'Central System/Agency' geregistreerd zijn, krijgen een zogenaamde veiligheidskaart, ook bekend onder de termen 'review card' of groene kaart of 'bitaqa muraja'a' in het Arabisch. Een geldige veiligheidskaart wordt verondersteld het recht te bevestigen van de houder ervan op bepaalde openbare diensten zoals persoonlijke documenten (geboorteakte, overlijdensakte, huwelijksakte), gezondheidszorg, onderwijs en het recht op werk. Evenwel moet de kaart frequent worden hernieuwd, wat gepaard gaat met bureaucratische obstakels en hanteert het 'Central System/Agency' een aantal dubieuze praktijken om bidoun ertoe aan te zetten om hun "echte nationaliteit" te onthullen en af te zien van hun aanspraken op Koeweits staatsburgerschap, meestal bij de vernieuwing van de kaart wat ertoe geleid heeft dat sommige bidoun afzien van verlenging van de veiligheidskaart. Bidoun zonder veiligheidskaart ondervinden ernstige moeilijkheden om toegang te krijgen tot openbare voorzieningen met inbegrip van gezondheidszorg en onderwijs; persoonlijke documenten en werk, tenzij ze Koeweitse connecties hebben. Volgens de landeninformatie maken degenen die als niet-geregistreerde bidoun worden vermeld, een complexe groep uit en kan het sterk variëren over welke documenten een individuele persoon beschikt. Gemeenschappelijk voor iedereen is dat ze geen geldige veiligheidskaarten hebben en de gebruikelijke procedure is dat de ziekenhuizen een geboortebewijs verstrekken dat bij het ministerie van Volksgezondheid moet worden ingediend opdat men een geboortecertificaat zou kunnen krijgen (zie Landinfo, Kuwait: The Bidouns' review cards, 24 augustus 2020, pp. 3-6; Home Office, Country Policy and Information Note, Kuwait: Bidoons, April 2021, pp. 7-9; CGVS, COI Focus Koweit: Situation des Bidoun, 18 mars 2022, pp. 6, 13-16).

Hoewel u verklaart een geregistreerde bidoun uit Koeweit te zijn, dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen niet overeenstemmen met bovenstaande objectieve landeninformatie (zie hierboven). U immers gevraagd naar het verschil tussen een geregistreerde en ongeregistreerde bidoun antwoordt u immers summier dat geregistreerde bidoun een geboorteakte hebben en dat dit wil zeggen dat zij geboren zijn in een ziekenhuis en dat bidoun die geboren zijn 'in openlucht' geen geboorteakte hebben maar een attest van 'tasnin' (leeftijdsbepaling) krijgen en dat zij niet worden geregistreerd (CGVS II, pp. 4-5). Uit de objectieve landeninformatie blijkt echter dat ook niet-geregistreerde bidoun over verschillende documenten kunnen beschikken (Home Office, Country Policy and Information Note, Kuwait: Bidoons, April 2021, p. 8). Wanneer u bovendien wordt gevraagd of u als bidoun een 'groene veiligheidskaart' had, stelt u dat u een geboorteakte had maar geen groene veiligheidskaart en dat jullie geen toegang hadden tot de overheidsdiensten. U gevraagd of u ooit een groene veiligheidskaart heeft aangevraagd bij het uitvoerende comité, stelt u dat niet te hebben gedaan omdat jullie bezig waren met betogingen (CGVS II, p. 5). Deze antwoorden zijn vaag en ontwijkend en kunnen totaal niet overtuigen. Mocht u werkelijk een geregistreerde bidoun zijn, zou u dus wel degelijk een veiligheidskaart moet hebben gehad. Wanneer u later tijdens het gehoor wordt gevraagd of u ooit heeft gehoord van een 'bitaqa muraja'a', antwoordt u dat dit een kaart is die enkel bestemd is voor het ziekenhuis en dat u bij uw geboorte een geboorteboekje hebt gekregen voor controles (CGVS II, p. 18). Het

hoeft geen betoog dat u het hier duidelijk niet heeft over een veiligheidskaart, aangezien u verwijst naar terugkeermomenten in het ziekenhuis en niet naar de veiligheidskaart die geregistreeerde bidoun bezitten, een kaart die trouwens het enige document is dat aan een geregistreeerde bidoun wordt uitgereikt en het enige identiteitsstuk waarmee een bidoun aanspraak kan maken op overheidsvoorzieningen. Dat u enerzijds stelt dat u een geregistreeerde bidoun bent maar nooit dergelijke kaart hebt gehad, en ook totaal niet blijkt te weten dat een dergelijke kaart toegang geeft tot veel meer dan alleen medische verzorging doet dan ook afbreuk aan uw geloofwaardigheid een geregistreeerde bidoun te zijn die zijn hele leven in Koeweit heeft gewoond. Dat u wanneer u wordt gevraagd naar het verschil tussen geregistreeerde en ongeregistreeerde bidoun bovendien louter verwijst naar een geregistreeerde persoon als zijnde een bidoun die in een ziekenhuis geboren is, niets meer en niets minder, terwijl uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de situatie van geregistreeerde bidoun wezenlijk verschillend is van de situatie van ongedocumenteerde bidoun, kan evenmin overtuigen en zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen een bidoun te zijn die zijn hele leven in Koeweit heeft gewoond verder op de helling. Mocht u immers heel uw leven als bidoun in Koeweit hebben gewoond, dan mag van u verwacht worden dat u op de hoogte bent van het feit dat de geregistreeerde bidoun over het algemeen toegang hebben tot overheidsdiensten, dat zij in de openbare en particuliere sector kunnen tewerkgesteld worden en toegang hebben tot gezondheidszorg en (particulier) onderwijs. Dat u hier op geen enkel moment tijdens het gehoor naar verwijst, terwijl van een zelfverklaarde bidoun toch mag verwacht worden dat u hierover gedetailleerde en doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen, roept zeer ernstige twijfels op inzake uw voorgehouden identiteit en profiel als bidoun uit Koeweit. Uw onwetendheid is totaal niet aanvaardbaar, zeker aangezien u bij het moment van uw voorgehouden vertrek uit Koeweit de leeftijd van 32 jaar had bereikt en toch redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u de nodige maturiteit en levenservaring moet hebben gehad en moet geconfronteerd zijn geweest met de rechten en verschillen tussen de verschillende categorieën van bidoun, temeer u in Koeweit verklaart te hebben deelgenomen aan betogingen om voor de rechten van bidoun op te komen, en er dus redelijkerwijze kan van worden uitgegaan dat u op zijn minst van de verschillen tussen geregistreeerde en ongeregistreeerde bidoun op de hoogte zou zijn zodat u zou kunnen inschatten of een eventuele registratie uw situatie zou verbeteren. Bovendien dient vastgesteld dat u geen stukken neerlegt die uw voorgehouden identiteit en zogenaamde status als geregistreeerde bidoun uit Koeweit kunnen aantonen. U legt weliswaar een geboortecertificaat uit Koeweit neer maar het is onmogelijk om vast te stellen uit dit attest dat dit werkelijk aan u zou toebehoren. U legt geen andere stukken neer om uw identiteit te bewijzen. Los daarvan blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat personen die een andere nationaliteit hebben, ook banden kunnen hebben met Koeweit en er als bidoun beschouwd konden worden.

Voorts doen ook de volgende vaststellingen afbreuk aan uw geloofwaardigheid. U stelt in 2018 met een vervalst Saoedisch paspoort van Koeweit naar Turkije te zijn gevlogen. U legt echter geen enkel begin van bewijs van deze reis voor. De persoon die de vervalste paspoorten voor u en uw familie zou hebben geregeld zou de paspoorten hebben ingehouden alvorens jullie in Turkije geland zijn. U hierop gevraagd hoe u Turkije kon binnenkomen zonder paspoort, stelt u dat u aan de Turkse politie hebt gezegd dat jullie geen paspoorten hebben omdat jullie bidoun zijn en dat jullie zich wilden aangeven bij de VN. Vervolgens verklaart u dat de Turkse politie op de hoogte is van het feit dat bidoun geen paspoort hebben en de politie zou jullie dan ook begeleid hebben naar de uitgang en een taxi geregeld hebben die jullie naar een hotel gebracht heeft en jullie zouden dan op eigen initiatief naar de VN moeten gaan. Gezien de uiterst strenge veiligheids- en grenscontroles in de luchthavens is het echter uiterst bevreemdend dat de Turkse politie op deze uiterst soepele manier tewerk zou zijn gegaan. Deze door u geschetste gang van zaken is dan ook onaannemelijk en deze vaststelling doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid (CGVS II, pp. 10-12). Bovendien verklaart uw echtgenote dat het paspoort waarmee zij gereisd is een rode kleur heeft terwijl Saoedische paspoorten groen zijn en dit is andermaal een indicatie dat jullie doelbewust geen duidelijkheid willen verschaffen over jullie reisweg en dit ondermijnt verder uw geloofwaardigheid (CGVS Y(...) II, p. 8). U maakt dan ook geenszins aannemelijk dat u rechtstreeks vanuit Koeweit naar Turkije bent gereisd, laat staan in de door u beschreven omstandigheden.

In het kader van het geheel van voorgaande vaststellingen wil het CGVS erop wijzen dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas en dat u waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, eventuele nationaliteit, uw landen en plaatsen van eerder verblijf, uw reisroute en reisdocumenten. Het is immers binnen het kader van deze fundamentele

gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden en het land of de landen die geacht worden bescherming te (kunnen) bieden kunnen bepaald worden. Zoals blijkt uit voorgaande, komt u echter geenszins tegemoet aan deze plicht tot medewerking die op u rust. Het CGVS benadrukt dat u hiervoor zelf de volledige verantwoordelijkheid draagt en dat u door uw houding zelf het onderzoek onmogelijk maakt naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die u mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat u mogelijk zou lopen.

Het CGVS kan uit bovenstaande niet anders dan concluderen dat u geen zicht heeft geboden op uw werkelijke identiteit en regio van herkomst. Hierdoor maakt u het onderzoek naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die u mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat u mogelijk zou lopen, onmogelijk.

U komt bijgevolg niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De drie medische attesten in verband met uw psychologische toestand werden hierboven reeds besproken. De medische attesten die u dd. 16/06/2021 ter staving voorlegde, kunnen evenmin een ander licht werpen op de bovenstaande vaststellingen. In het attest dd. 24/02/2021 is sprake van een oppervlakkig litteken aan uw spier, zonder zichtbare complicaties. Er is geen botschade vastgesteld. In het attest dd. 26/05/2021 is er sprake van een cyste op het midcarpaal gewricht.

De arts doet in deze attesten echter geen uitspraak over de precieze omstandigheden waarin u dit letsel hebt opgelopen en kan dit overigens ook nooit met absolute zekerheid schetsen. Het attest dd. 07.06.2021 dat op naam van uw echtgenote en die van uw zonen A(...) en F(...) opgesteld en ingediend werd, stelt enkel afwijkende bloedwaarden vast, niets meer en niets minder. Het doet geen uitspraak over de precieze omstandigheden waarin deze tekorten zijn opgelopen en dit attest is evenmin van die aard dat het bovenstaande vaststellingen kan ombuigen. Het door u neergelegde attest van geboorte werd hierboven reeds besproken: het is onmogelijk om vast te stellen uit dit attest dat dit werkelijk aan u zou toebehoren. Los daarvan blijkt uit informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier dat personen die een andere nationaliteit hebben, ook banden kunnen hebben met Koeweit en er als bidoun beschouwd konden worden.

Tot slot dient aangestipt dat het CGVS ook in hoofde van uw echtgenote, Y(...) F(...) R(...) AL E(...), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van de tweede verzoekende partij, mevrouw Al E., Y. F. R. – i.e. de echtgenote van de eerste verzoekende partij –, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een bidoun (staatloze) te zijn uit Koeweit. U bent geboren in 1989 in al-Farwaniya, maar u hebt tot uw vertrek uit Koeweit in Kabt gewoond.

In 2005 bent u gehuwd met M(...) S(...) R(...) AL E(...) (OV (...); CG (...)). Uw echtgenoot en vijf van jullie zes kinderen zijn ook bidoun. U beviel in België van uw zoon F(...) op 6 april 2021. F(...) heeft intussen de Belgische nationaliteit.

Uw echtgenoot heeft in Koeweit deelgenomen aan twee betogingen waarbij bidoun opkwamen voor hun rechten. Tijdens zijn deelname aan een betoging in 2014 raakte hij gewond door een verdwaalde kogel en sindsdien is ook zijn broer K(...) vermist. Naar aanleiding van zijn deelname aan een betoging in februari 2018 werd zijn broer F(...) gearresteerd en werd uw echtgenoot door de staatsveiligheid gezocht: zij zijn twee keer bij u thuis langsgekomen om uw man te arresteren, maar hij was niet thuis en sindsdien was hij ondergedoken. Ongeveer zes maanden later hebt u samen met uw man en kinderen Koeweit verlaten. Jullie zijn met Saoedische paspoorten naar Turkije gevlogen en daarna zijn jullie verder gereisd naar het Griekse eiland Leros. Jullie kregen in Griekenland internationale bescherming toegekend maar besloten om eind december 2020 naar België te reizen, waar u samen met uw gezin op 29 december 2020 om internationale bescherming hebt verzocht. U verklaarde niet te willen terugkeren naar Griekenland vanwege de slechte levensomstandigheden. Evenmin wilde u terugkeren naar Koeweit omdat u daar als bidoun geen rechten

heeft en omdat uw man vanwege zijn deelname aan een betoging in 2018 door de autoriteiten wordt gezocht. U wilt ook dat uw kinderen naar school kunnen gaan en medische verzorging kunnen krijgen. U legde toen een medisch attest (dd. 07.06.2021) neer.

Op 28 juni 2021 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat u internationale bescherming geniet in Griekenland. Op 3 juni 2022 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS in haar arrest nummer 273670 omdat het CGVS zich dient uit te spreken over uw minderjarige zoon F(...) die in België geboren is en geen internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland.

U legde een medisch attest neer ter ondersteuning van uw verzoek. Op 8 augustus 2023 mailt uw sociaal assistent een foto van een gewaarmerkt uittreksel uit het geboorteregister met bijhorende vertaling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland (Eurodac Search Result dd. 24/12/2020). Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonst dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In dit geval hebt u genoegzaam aangetoond dat u zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunt stellen. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op dezelfde motieven als uw echtgenoot M(..) S(..) R(..) AL E(..) (OV (...); CG (...)). Jullie zijn samen Koeweit ontvlucht omdat jullie er als 'bidoun' geen rechten hadden en omdat uw man werd vervolgd vanwege zijn deelname aan een betoging (CGVS II, p. 9). Zowel u als uw echtgenoot verklaren geboren en getogen te zijn in al-Farwaniya en tot jullie vertrek uit Koeweit in Kabt te hebben gewoond (CGVS II, pp. 2 & 6). U en uw echtgenoot zijn aan elkaar verwant: uw echtgenoot verklaarde dat u de dochter van zijn oom langs vaderszijde bent (CGVS M(..) II, p. 10). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw echtgenoot niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een 'bidoun' is die vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek naar Griekenland in Koeweit heeft verbleven. Aangezien hij geen zicht heeft geboden op zijn identiteit en herkomst, heeft hij het voor het CGVS onmogelijk gemaakt om onderzoek te doen naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen. Aangezien u uw verzoek volledig baseert op de motieven van uw echtgenoot, kan in uw hoofde hetzelfde worden besloten. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot:

(...)

De volgende verklaringen in uw hoofde doen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid een 'bidoun' te zijn die vanaf haar geboorte tot vertrek naar Griekenland in Koeweit heeft gewoond. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt vooreerst dat de term bidoun een afkorting is van de Arabische term bidun jinsiyya', wat staatloos betekent. De huidige Bidoun bevolking in Koeweit kan opgedeeld worden in drie categorieën. Een eerste grote groep zijn afstammelingen van nomadische bedoeïenenstammen die op het grondgebied van het huidige Koeweit verbleven toen het land onafhankelijk werd in 1961. De meeste personen van deze groep werden geen staatsburgers van Koeweit om diverse redenen, onder meer omdat velen er niet in slaagden of niet de moeite namen om zich te registreren als burgers. Een tweede groep bestaat uit burgers van naburige landen die gerekruteerd werden voor het leger en de politie van Koeweit in de jaren 1960 en 1970. Deze groep werd door de autoriteiten als bidoun geregistreerd, om te verhelen dat men een beroep moest doen op onderdanen van derde landen. Volgens sommige bronnen hebben de meeste bidoun die tot deze categorie behoren Koeweit verlaten na de Golfoorlog. Een derde categorie bidoun zijn kinderen van Koeweiti moeders en bidoun vaders. De bidoun kregen tot 1986 een burger status die hen toegang gaf tot basisvoorzieningen zonder evenwel dezelfde rechten te hebben als staatsburgers van Koeweit. Daarna werden de rechten van bidoun steeds meer ingeperkt en als gevolg van interne spanningen, de revolutie in

Iran en de Iran-Irak oorlog tussen 1980 en 1988 werden de bidoun beschouwd als een veiligheidsrisico door de Koeweitse regering, vooral toen sommige vluchtelingen uit Irak zich onttrokken van hun documenten en zich als bidoun voordeden om legerdienst te ontlopen. Aangezien het leger van Koeweit merendeels uit bidoun bestond werd deze groep een zondebok voor de capitulatie voor het Iraakse leger en bovendien werd de hele gemeenschap gezien als collaborateurs toen sommige bidoun gedwongen werden voor Irak te vechten. Na het einde van de Iraakse bezetting werden tot 100.000 bidoun gedeporteerd en diegenen die in Koeweit bleven werden behandeld als illegalen. Er werden geen identiteitsdocumenten meer uitgereikt door de regering aan bidoun en deze werden aangemoedigd om hun echte nationaliteit kenbaar te maken om een werkvergunning te krijgen, waardoor vele bidoun valse paspoorten kochten in kantoren die overal in het land opdoken met medeweten van de Koeweitse regering. Het bezit van een buitenlands paspoort werd dan een element dat hun aanspraak op de Koeweitse nationaliteit ondermijnde (CGVS, COI Focus Koweit: Situation des Bidoun, 18 mars 2022, pp. 6-8 & UK Home Office, Country Policy and Information Note, April 2021, pp. 10-12). Wanneer bij u wordt gepeild naar de redenen waarom u geen nationaliteit bezit, antwoordt u summier dat bidoun geen nationaliteit hebben en dat 'jullie' ouders de nationaliteit destijds hebben aangevraagd omdat dit aan hen beloofd werd maar dat ze niets gekregen hebben. Dergelijk vaag antwoord kan echter totaal niet overtuigen. Wanneer wordt gepeild naar uw persoonlijke familiegeschiedenis en u nogmaals wordt gevraagd waarom jullie geen nationaliteit hebben, ontwijkt u wederom de vraag en stelt u dat geen enkele bidoun 'iets' heeft en dat zij geen recht hebben om de nationaliteit aan te vragen en dat zij weggestuurd worden als zij dat proberen. Wanneer u daarna nogmaals dezelfde vraag wordt gesteld, antwoordt u dat geen enkele bidoun de nationaliteit heeft maar dat enkele vrienden van uw vader wel de nationaliteit hebben omdat zij aanwezig waren bij de stichting van het land. Wanneer u wordt gevraagd waar uw vader zich dan wel bevond toen de staat Koeweit werd gesticht, komt u niet verder dan 'ze waren met het vee ergens anders, een beetje ver weg' en dit komt evenmin overtuigend en doorleefd over. U gevraagd op welk grondgebied zij zich dan wel bevonden, antwoordt u dat ze wel degelijk in Koeweit waren, maar in de woestijn. Het hoeft geen betoog dat deze vage verklaringen uw geloofwaardigheid ondermijnen. Mocht u daadwerkelijk een bidoun uit Koeweit zijn die vanwege het gebrek aan rechten haar land is ontvlucht, dan mag op zijn minst verwacht worden dat u concrete, gedetailleerde en doorleefde verklaringen zou afleggen over uw persoonlijke situatie. U blijft hier dusdanig in gebreke dat dit afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. Wanneer u bovendien wordt gevraagd of uw ouders ooit de Koeweiti nationaliteit hebben aangevraagd, legt u eveneens vage verklaringen af, die bovendien inconsistent zijn. Initieel stelt u zich de datum van hun nationaliteitsaanvraag niet te herinneren, maar dat het 'heel lang geleden' was. Daarna stelt u weliswaar geen data te onthouden maar dat het 'ongeveer 15 of 20 jaar geleden' was. Daarna stelt u dat u het zich niet goed herinnert maar dat u ongeveer zeven jaar oud was en dat ze later nogmaals de nationaliteit hebben aangevraagd. Het hoeft geen betoog dat dergelijke vage en wisselende verklaringen totaal niet kunnen overtuigen en uw geloofwaardigheid verder ondermijnen (CGVS II, pp. 3-4).

Zoals u hierboven kan lezen in de omstandig gemotiveerde beslissing van uw echtgenoot bestaan er geregistreerde en ongeregistreerde bidoun in Koeweit. Wanneer naar uw specifieke situatie wordt gepeild, begrijpt u de vraag niet en weet u niet wat met geregistreerde bidoun bedoeld wordt. Wanneer u wordt gevraagd of u het verschil kent tussen een geregistreerde en niet-geregistreerde bidoun, antwoordt u ontkennend. U stelt dat bidoun geen rechten hebben en niets krijgen en ziekenhuiskosten en scholing zelf moeten betalen. Uw onwetendheid kan totaal niet overtuigen. Mocht u daadwerkelijk heel uw leven als bidoun in Koeweit hebben gewoond, dan mag van u verwacht worden dat u op de hoogte bent van het feit dat de geregistreerde bidoun over het algemeen toegang hebben tot overheidsdiensten, dat zij in de openbare en particuliere sector kunnen tewerkgesteld worden en toegang hebben tot gezondheidszorg en (particulier) onderwijs. Dat u hier helemaal geen weet van hebt, terwijl van een zelfverklaarde bidoun toch mag verwacht worden dat u hierover gedetailleerde en doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen, roept zeer ernstige twijfels op inzake uw voorgehouden identiteit en profiel als bidoun uit Koeweit. Bovendien weet u niet wat een 'bitaqa muraja'a' is (zie hierover ook in de omstandig gemotiveerde beslissing van uw echtgenoot hierboven) en kan uw onwetendheid dienaangaande evenmin overtuigen. U had bij het moment van uw voorgehouden vertrek uit Koeweit de leeftijd van 29 jaar bereikt en redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u de nodige maturiteit en levenservaring moet hebben gehad en moet geconfronteerd zijn geweest met de rechten en verschillen tussen de verschillende categorieën van bidoun. U blijft hier dusdanig in gebreke dat dit afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid (CGVS II, pp. 4-5).

U legt geen stukken neer die uw voorgehouden identiteit en zogenaamde status als bidoun uit Koeweit kunnen aantonen. U legt weliswaar een gewaarmerkt uittreksel uit het geboorteregister met bijhorende vertaling neer, maar het is onmogelijk vast te stellen uit dit attest dat dit werkelijk aan u zou toebehoren. Wat dit document betreft, stelt u bovendien dat u ongeveer 10 jaar oud was toen dit attest werd aangevraagd, ter vervanging van verlies van uw origineel geboortecertificaat, doch blijkt uit de vertaling van dit document dat de afgiftedatum 2007 is en u aldus 18 jaar oud was, hetgeen de nodige vraagtekens plaatst bij de waarachtigheid van uw verklaringen dat dit attest daadwerkelijk aan u toebehoort (CGVS, p. 5). Los daarvan blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat personen die een andere nationaliteit hebben, ook banden kunnen hebben met Koeweit en er als bidoun beschouwd konden worden.

Tot slot dient aangestipt dat het CGVS ook in hoofde van uw echtgenoot, M(...) S(...) R(...) AL E(...), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Ambtshalve middel

De bevoegdheid van de steller van de akte is een aangelegenheid die de openbare orde raakt en die de Raad in elke stand van het geding zo nodig ambtshalve dient op te werpen en te onderzoeken (zie RvS 26 februari 2002, nr. 104.005; RvS 19 juni 2007, nr. 172.416 en RvS 20 juli 2012, nr. 220.348).

Blijkens de *in casu* bestreden beslissingen wordt de verzoekende partijen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van respectievelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), geweigerd. Luidens artikel 57/9, eerste lid *juncto* artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet kunnen beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus worden genomen door de commissaris-generaal of, bij delegatie, door haar adjuncten of de personeelsleden van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) die minimaal tot de A3-klasse behoren of door de commissaris-generaal zijn aangesteld om tijdelijk een functie van niveau A3 waar te nemen, en dit onder gezag en leiding van de commissaris-generaal. In dat geval ondertekenen de adjuncten en de hiervoor bedoelde personeelsleden met de formule "*Bij delegatie*".

Aldus wordt vastgesteld dat de wetgever de bevoegdheid voor het treffen van beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft toevertrouwd aan de commissaris-generaal en haar adjuncten en die personeelsleden van het CGVS die (al dan niet tijdelijk) minimaal een A3-functie uitoefenen.

In de administratieve dossiers bevindt zich geen gehand- en gedagtekend exemplaar van de eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van de eerste verzoekende partij, meneer Al E., M. S. R. De beslissing aanwezig in het administratief dossier van de eerste verzoekende partij blijkt een niet-ondertekende kopie te zijn die verder geen aanwijzing bevat met betrekking tot de persoon die ze genomen heeft (administratief dossier eerste verzoekende partij, stuk 3).

Zoals *supra* reeds aangeduid is de bevoegdheid van de steller van de akte een kwestie die de openbare orde raakt. Hieraan kan men verbinden dat op grond van de vermeldingen van de akte moet kunnen worden nagegaan of zij getroffen werd door een bevoegd persoon aangezien er geen vermoeden bestaat dat de akte uitgaat van een bevoegd persoon.

Hoewel geen enkele wettelijke bepaling in het algemeen voorschrijft dat een administratieve rechtshandeling dient ondertekend te zijn om rechtsgeldig te zijn, moet aan de hand van de getroffen beslissing kunnen worden nagegaan of zij werd genomen door een daartoe bevoegd persoon.

In casu werd de eerste bestreden beslissing niet ondertekend, noch bevat ze enige vermelding waardoor ze kan worden toegerekend aan een bepaalde persoon. Derhalve staat niet vast of de eerste bestreden beslissing werd genomen door een daartoe bevoegd persoon.

Gelet op het feit dat de verwerende partij ter terechtzitting niet verschenen noch vertegenwoordigd is, was de Raad niet in de gelegenheid om haar hiermee te confronteren en haar standpunt hierover te kennen.

De Raad besluit dat niet blijkt dat de eerste bestreden beslissing werd genomen door de hiertoe bevoegde overheid. Deze beslissing is aangetast door een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient aldus overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd. Daar in de motivering van de tweede bestreden beslissing, die op 28 augustus 2023 door de commissaris-generaal werd genomen in hoofde van de tweede verzoekende partij, de motieven van de eerste bestreden beslissing integraal worden hernomen en ook elders in deze beslissing verwezen wordt naar de motivering van de eerste bestreden beslissing, dient ook de tweede bestreden beslissing te worden vernietigd.

Een onderzoek van het aangevoerde middel is niet meer vereist.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De ten aanzien van de eerste verzoekende partij genomen bestreden beslissing en de bestreden beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 augustus 2023 ten aanzien van de tweede verzoekende partij worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT